

תת"ע 6911/11/13 - מדינת ישראל נגד שאדי חמאד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6911-11-13 מדינת ישראל נ' חמאד
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שאדי חמאד

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 29.5.13, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר עדי נמרוד, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 ומכתב ששלח הנאשם למשטרה, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו מסמכים מהאינטרנט, לגבי פסקי דין בעניין, התומכים, לדברי הנאשם, בטענתו כי לא עבר עבירה.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 29.5.13, בסמוך לשעה 22:38, נהג הנאשם בקטנוע, בתל אביב, ברחוב המלך ג'ורג', מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו לבית מספר 27, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא אוחז טלפון נייד בידו ומצמידו לאוזנו הימנית ובהמשך, דוחף את הטלפון הנייד לתוך הקסדה.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: " מותר לדבר עם הטלפון שנמצא בתוך הקסדה, ככה מותר בחוק".

הנאשם מאשר את עובדות המקרה, כפי שפורטו לעיל, אך לשיטתו, אין מדובר בעבירה, כעולה מ-נ/1. הנאשם העיד כי

קיבל שיחת טלפון, כאשר עמד ברמזור אדום ולאחר שהחל בנסיעה, תוך שהוא ממשיך לשוחח בטלפון, סידר את מנח הטלפון בתוך הקסדה. לטענת הנאשם, שוטר נוסף שהיה עם העד, שוחח אף הוא בטלפון נייד שהיה מונח בתוך קסדה.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמים ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. אין למעשה מחלוקת עובדתית בין הצדדים והנאשם מאשר כי עשה שימוש בטלפון נייד, שהיה מונח בתוך קסדתו.

2. בעפ"ת 9847-04-13, ברין נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' בן יוסף, כי שימוש בטלפון נייד, כאשר הוא מונח בתוך קסדה, אינו עונה על דרישת המחוקק לשימוש באמצעות דיבורית:

" צדק בית משפט קמא בקבעו בנימוקו השני שהטלפון לא היה מונח ברכב.

ביני לביני תהיתי האם אין מקום לפרש את הביטוי "יונח ברכב" כמתאים גם להחזקתו בתוך קסדה של רוכב האופנוע כל עוד הוא מונח באופן יציב, כפי שהוכיח המערער. על-פי גישה זאת, שתי המילים "יונח ברכב" תפלות לתכלית יציבות המכשיר, אך באתי לידי מסקנה, כי פרשנות זאת אכן מרחיקת לכת, כפי שקבע בית משפט קמא, ואינה מתיישבת עם תכליתה של התקנה למקסם את בטיחות הנהיגה בכלי הרכב. אין ניתן לפרש "יונח ברכב" כשווה ערך להנחתו בתוך קסדת הרוכב. פרשנות זו תביא לקושי ביכולת האכיפה של התקנה בצורה העולה על הנדרש".

3. מן האמור לעיל, עולה כי השימוש שעשה הנאשם בטלפון הנייד, מהווה עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ד' אדר ב תשע"ד, 06 מרץ 2014, במעמד הצדדים